

Amazing Grace

Vanochtend vertrokken we vroeg uit Dhaka om de file, maar vooral eventuele spanningen voor te zijn. Dat heeft te maken met een rechtszaak die dateert uit de onafhankelijkheid oorlog. Er zouden vandaag een paar oorlog misdadigers veroordeelt worden.

Ondanks de vroegte was het erg druk op de weg. Het duurde een hele tijd voordat we de stad uit waren maar wat we toen zagen was echt adembenemend! Prachtige rijstvelden, kronkelende beekjes en kleine dorpjes voor zover het oog kon zien!

Rond half twaalf kwamen we aan op de compound van de Taize broeders. Precies wat ik me had voorgesteld, zo niet meer! Een klein Anglicaans kapelletje op een stuk dicht groen land met veel bomen en kleine huisjes erop met daarom heen een muur. Wat meteen opviel wat de rust, het vredige sfeertje die er hangt! Dat hadden we sinds onze aankomst in Bangladesh nog niet ervaren!

We kwamen precies op tijd voor de middagwake in Taize-stijl. Een moment van stilte, bezinning, gebed, meditatie en overdenken. Iedereen zit op de grond, allemaal in de richting van het Kruis, overal staan kaarsen. De korte maar erg mooie liederen worden vaak herhaalt gevolgd door minuten lange stiltes! Je kon God gewoonweg voelen!

's Middags bezocht, samen met een Frans meisje, de Station Club. Het is een plek waar de kinderen van de sloppenwijk bij het station kunnen doen waar ze goed in zijn, namelijk kind zijn! Broeder Guillaume heeft deze kinderen ontmoet toen ze aan het bedelen waren bij het station en dit prachtige project opgezet! Als je binnenstapt en nog voor je ogen zijn gewend aan het donker vliegen de kinderen al op je af! Ze stellen zich voor, willen je hand schudden en alle jongens daagde mij uit voor een potje armpje drukken! Daar ben ik de hele middag geweest en het was echt geweldig! Als je die kinderen daar zo bezig ziet gaat je hart sneller kloppen!

Vlak voordat we zouden vertrekken kreeg ik nog een baby in mijn handen. De onschuld zelf! Een nieuw leven dat al begint met een achterstand maar dankzij de projecten heeft het een toekomst!

Terug op de compound was er weer een wake. Alles wat je vandaag gezien en beleefd heb kun je dan verwerken en al je zorgen bij de Vader leggen! En ik moet zeggen, dat kon ik na vandaag wel gebruiken..

En dan is het hier avond, ik hoor niks anders dan dieren en de wind die de bomen aait. Vanochtend verlieten wij het Gracehouse van Peter Mazunder. An Amazing Gracehouse! Maar nu ben ik hier bij de broeders in Mymensingh. Het voelde meteen als thuis. Broeder Frank zei tegen mij dat als ik erg moe was ik de vroege ochtendwake wel mocht overslaan. Maar ik weet een ding zeker, als de gong morgen slaat bij het begin van de wake ben ik daarbij!

-God is Liefde